

Cesta do Miniatur Wunderlandu

(aneb Člověče, sed' doma...?)

(Shrnutí nalézá se až na konci)

Počasi bylo jakeš-takeš, plánovací fáze zatížena mou systémovou chybou, zdařilo se nejen oba účastníky zájezdu probudit, ale i vstát a po ranní hygieně se vydat na pouť z bodu B (Berlínovice nad Sprévou) do bodu H (Hamburg nad Labem). A po třech letech opět shlédnout Wunderland. Byla srpnová neděle, 14. den onoho měsíce léta páně 2011.

1) Přípravy

Miniatur Wunderland asi představovat netřeba. Také jsme měli v plánu provést pouze kontrolní návštěvu po třech letech. Na www stránkách jsem ověřil prognózu návštěvnosti a čekacích dob a využil možnosti objednání se (vřele doporučuji, je to zdarma a nemusíte potom čekat); (www.miniatur-wunderland.de) a umí to i anglicky.

Zvolil jsem neděli, s příchodem mezi 8. – 9. hodinou ranní. Objednal rezervaci a hajdy domů. Jaké to ale bylo překvapení, když při zakupování jízdenky vyšlo najevo, že ranní ICE z Bln. v 05:16 v neděli nejezdí.

Možnosti byly dvě – jet v sobotu ráno, nebo v neděli v 07:15. Sobota padla; nějak nám to nevstávalo.

2) Jízda, příjezd a vstup do expozice

MHD fungovala, automat DB jízdenky prodal (140 € zpáteční, táta-syn) ICE-T z Lipska přijel včas a taky včas odjel. Svištěl, co to dalo a taky včas dorazil. Spinkali jsme většinu klidné a rychlé cesty.

Při návštěvě jídeláku synek Kubík zjistil, že vlak je téměř prázdný, s výjimkou vozu mezi jedničkou (přední vůz) a jídelákem, kam se s místenkami do zaplnění kapacity nacpalo větší množství turistů nedomorodého původu.

Příjezd na čas, ale v 08:52, takže využít rezervaci ve Wunderlandu nemožno. A následně zjištění, že již nelze v Hamburgu (na rozdíl od Berlína) využít v den příjezdu jízdenku DB-Fernbahn pro MHD. Bylo zrušeno před dvěma lety.

Nicméně U-Bahn nás dovezl ke Speicherstadtu pohodlně a těch pár kroků nás začalo poprvé onoho dne uvádět i do stavu bdělosti. Lodí hodně, času málo, dole fronta žádná. Hbitě zdvihnou do patra třetího a – ouha: Bez rezervace nutno do čekací smyčky. Podává se zde sice zdarma nápoj nealkoholický, ale 40 minut čekání na stojáka to bylo. Při opouštění čekárny cca v 09:10 byla fronta / množství čekajících asi desetinásobná, než při příchodu.

Platí zde totiž pro mne nová a dle mého názoru rozumná regulace. V expozici smí být maximálně 800 návštěvníků. Kdo má rezervaci, jde rovnou, kdo ne, čeká, kouká na videa a pod. Uvnitř to bylo v dobrém znát, bylo plno, ale dalo se dýchat i hýbat.

Těsně před vstupem jsme provedli zjištění, že jsem doma nechal foťák...

3) Expozice, prohlídka, vjemy a stravovací zážitky

Nebudu se věnovat popisu kolejiště. Dostatečná informace je na výše uvedeném odkazu. Taky naše návštěva měla za cíl shlédnout, co je nového. Ale taky – co je jinak.

Při čekání jsme se z odposlechnutých hovorů utvrdili v tom, že Wunderland je dobrý business určený laické platící veřejnosti. A vskutku – modelového železničářství jakoby ubývalo.

Cíle jsme měli tři:

- Rakousko – zda již jezdí zubačka, zda uvidíme Railjet (tři roky po roll-outu) a „modrý Transalpin“
- Amerika – BigBoy nikdy neomrzí
- Automaticky plující lodě.

Zajisté jsme si neopomněli prohlédnout **Švýcarsko**. Krásné Švýcarsko – ale již zde jsem pojal podezření, že počet vlaků v provozu nenaplní propustnost tratí, navíc RhB, resp. FO v ozubených

úsecích asi světila neděli. Kubík způsobil zděšení výkřikem: „Achtung! Gefahr! Zwei Krokodile in Bewegung“! Ujalo se to. Laickou veřejnost vlaky skoro nezajímají, zato autíčka jezdící i stojící, vše co bliká, zvuky vydává. Při hledání krokodýlů uvolnili zbrkle místo a my jsme si mohli dosyta prohlédnout příprěž nejslavnějších elektrik všech dob v provedení Märklin.

Rakousko, jedna z nejstarších částí, nezklamalo. Zubačka na bázi Fleischmann jezdila, sice s jedním vláčkem, ale jezdila až nahoru k funkčním lyžařským vlekům. Na hlavní trati svištěl Transalpin modrý i červený. Railjet zřejmě nemá ještě povolenou přechodnost na Märklinské kolejiivo v Hamburgu. Škoda – vezmu-li v úvahu škálu elektrických mašin rakouského původu, co má na trhu Roco, pak by se zde našlo hodně k vylepšování. Jinak zde bylo dost volno, protože krom lyžařského areálu (lanovky a vleky) a věznice (Faller) tomuto segmentu dominují skutečně vlaky a ne atrakce pro laiky. Rakousko se líbilo, i když stavby mají spíše Tyrolsko – Švýcarský charakter, než dle K.u.K. normálií.

Německo jsme pouze proběhli a zastavili se u modelového ztvárnění **Hamburgu**; ten jako jediný má skutečně v segmentech modelový předobraz. A nabízel pohled na vše, co dneska po Německu jezdí. Škoda přeškoda, párou nás nerozmazlovali. Dvě parní depa jsou jen na koukání a uléhají v prachu. (Že to jde modelově provozovat depo? Navštivte DB Museum Nürnberg!).

Lodě, co plavou, jsou zážitek. Fakt. Ale bdělé Kubíkovo oko odhalilo, že tentokrát žádný vědecký „GPS supported“ automatický systém. V koutku dva kluci s vysílačkovými ovladači. Stejně to bylo hezké.

Skandinávie krásná. Asi z důvodu nedostatku průmyslově vyráběných modelů originálních vozidel se tam občas prohánějí německé stroje i vozy prekabátěné. Silberlinge kamuflované na norské vozy už byly trochu jako pěst na oko. Ale zejména Kiruna je vymakaná.

Anžto nás letiště nelákalo – a taky bylo nejvíce lidmi obsazené – vydali jsme se do **U.S.A.** shlédnout **Big Boye**. Úmysl se překlopil v čekání na Big Boye. Při příchodu jeden klučina právě mizel v tunelu. Vybojovali jsme pozici u zábradlí a zahájili vyčkávání. Přišla (umělá) noc, rozednilo se a Velkej Kluk nikde. Vlaky s ozvučenými Dash devítkami, delší než tejdén před výplatou, jezdily dokolečka dokola opakovaně, Amtraky se proháněly, jen ta pára někdy v skrytu asi dobírala vodu. Zase ze začalo stmívat a v tom hle – z dále se blíží majestátní příprěž Big Boyů a ze strany opačné onen sólo. Setmělo se; modelová noc byla temná. Páry projely kolem slyšeny, leč nespátřeny. Hájili jsme místo u zábradlí – začala přestřelka gangsterů a SWAT, cíl zájmu laické veřejnosti. Uhájili jsme a začalo svítat. Big Boyové se hrdě vraceli. To nemělo chybu.

To čekání na Big Boye jsme vydrželi proto a jen proto, že jsme předtím absolvovali **stravovací zážitek**. Je slušné se podělit o skutečnost, že nabídka co do chutí, šifky je kvalitnější, než před třemi lety. Telecí řízek byl mňam (a Kuba mi ujídal hranolky; i tak jsem jich měl hóódně). Ceny normální, i zde platba kartou možná (tedy EC, zda Visa, jsem netestoval). Navíc, k samoobslužné jídelně s rozsahem nabídky jako v restauraci přiléhá kuřácký koutek, což je v dnešní době soustavné diskriminace kuřáků milé a příjemné.

4) Odměna zúčastněným

Při odchodu jsme neopomněli navštívit kráček ve vstupně-výstupním prostoru. Mají tam povětšinou spoustu blbostí. Ale kdysi jsme tam koupili s „velkou“ slevou EEP 5.0. (Dnes je 6.0 k mání za 9,95€ ☺). Jenže tam taky mají asi tak čtyři bedny plné HO autíček. Kus za 3,50, koupíš-li deset, máš množstevní rabat. Takže akce pro čtyři ručky šátralky. Zadání – pouze Schucko, výjimečně Wiking. Sbirka modelů 60. – 70. let se zase jednou rozšířila.

5) Návrat

A Hamburg plakal, když jsme Wunderland opouštěli. Déšť skrápěl nábřeží a myšlenku na procházku jsme tedy zavrhlí. Žádná škoda – kluk tam byl v červnu se školou. ICE, (obrat od ranního – tedy do Leipzig), přijel k hraně nástupiště během šesti minut a před hodinou patnáctou jsme vystupovali na Hauptbahnhofově nádraží v Berlíně.

Jen jsem nechápal, proč mne synek napomínal, když jsem si s autíčky na zpáteční cestě v ICE na stolku zkoušel hrát a dělat brm brm. Vždyť ti dva starší policajti, co jeli v uniformách do služby do Berlína a seděli přes uličku, by si spíše taky rádi pohráli. A občerstvení nosila – vozila stewardka jen k tomu určená, kontrolou jízdenek nezatřebená.

6) Executive Summary – Shrnutí

Vidět Miniatur Wunderland lze mašinkářům – modelářům jen doporučit. I laikům, nemají-li v Hamburgu nic rozumnějšího na práci.

Je to hezké, ale železniční prvek je potlačen tím, co láká a baví laickou platící veřejnost – blikátky, houkátky, nádherným fotbalovým stadionem, autíčky a požáry. Kolejiště modelářských klubů jsou z pohledu mašinkáře lákavější; (ano, i to Vaše, kluci z Mostu ☺).

Rada:

Je-li plno a chcete vidět vlak, vyčkejte, až někde začne modelově hořet (děje se často, na více místech a opakovaně). Jak zazní houkačka „HORŮ“ (v domorodé řeči Martinshorn), 95 procent návštěvníků se rozběhne za oním zvukem a hned je místa na koukání na vláčky dost.

7) Facit

LOXX v Berlín – Alexa je menší, z mého pohledu lepší, vztážmo k obci Berlín modelově věrný a vláčkově vděčný.

Libor Zapletal
Berlín, 18. srpna 2011